

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

ทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จิตาภา บุตรแสน

สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

11pukjidapa@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1). เพื่อศึกษาทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2). เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-Test และวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.33$) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ทัศนคติ, โทษประหารชีวิต, นักศึกษา

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

The capital punishment attitudes of Police Administration students.

Jidapa Butsean

Police Administration Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University.

11pukjidapa@gmail.com

Abstract

This research aims (1) to study attitudes of police administration students, Suan Sunandha Rajabhat University. (2) to study factors affecting the death penalty of police administration students, Suan Sunandha Rajabhat University. The sample used in this research was branch students. The police administration of 190 people collected data by using questionnaires, distribution, frequency, percentage, frequency, mean, standard deviation, t-Test, including analyzing the one-way variance. the results showed that attitude towards the death penalty was at the highest agreeing level ($\bar{X} = 3.33$) the hypothesis test results showed that the subjects with different sex, age, education level, income had statistically different attitudes at 0.05 level.

Keywords : Attitude, death penalty, student

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

บทนำ

การลงโทษประหารชีวิตเป็นรูปแบบการลงโทษที่เก่าแก่ และรุนแรงที่สุด มีมาตั้งแต่สมัยดั้งเดิมจนถึงทุกวันนี้ การลงโทษประหารชีวิตมีจุดมุ่งหมายเพื่อการกำจัดผู้กระทำความผิดออกจากสังคมอย่างเด็ดขาด โดยอาศัยวิธีการฆ่าหรือวิธีการอื่นใด อันเป็นผลให้ผู้กระทำความผิดถึงแก่ความตาย ในปัจจุบันจากข้อมูลการสำรวจขององค์การนิรโทษกรรมสากล Amnesty International มีบางประเทศในโลกจำนวน 108 ประเทศได้ยกเลิกการใช้โทษประหารชีวิตแล้ว ยังเหลือประเทศที่ใช้โทษประหารชีวิตจำนวน 90 ประเทศ ซึ่งประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ยังคงมีโทษประหารชีวิตอยู่

ในปัจจุบันมีการแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเรื่องโทษประหารชีวิตมีทั้งฝ่ายสนับสนุนให้มีการใช้โทษประหารชีวิต และฝ่ายที่ประสงค์ให้ยกเลิกโทษประหารชีวิต ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการก่ออาชญากรรม และวิธีการประกอบอาชญากรรมของผู้กระทำความผิด ที่สามารถมองเห็นได้ เช่น คดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ข่มขืนกระทำชำเรา คดียาเสพติด เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ต้องสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ที่น่าเศร้าใจมากกว่านั้นคงเป็นสภาพจิตใจของทางญาติครอบครัวผู้สูญเสียชีวิต ที่ไม่อาจหาสิ่งใดมาทดแทนได้ อีกทั้งยาเสพติด โดยเฉพาะเป็นผู้ค้า นอกจากจะสร้างความเสียหายให้กับประเทศชาติแล้ว ยังทำลายชีวิตของคนในสังคมอีกด้วย ซึ่งที่กล่าวมานี้เป็นเครื่องบ่งชี้ให้คนในสังคมเห็นว่าควรมีโทษประหารชีวิตต่อไปหรือไม่ (กรมราชทัณฑ์, 2543:37)

ในปี พ.ศ. 2543 กรมราชทัณฑ์ได้เสนอให้เปลี่ยนแปลงวิธีการประหารชีวิตจากการยิงเป้า มาเป็นการฉีดสารพิษเข้าร่างกาย ด้วยเหตุผลทางด้านมนุษยธรรม และหลักสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้การลงโทษประหารชีวิตอาจจะเคยมีผู้ทำการวิจัยมาแล้ว แต่การเปลี่ยนแปลงวิธีการประหารชีวิตตามกระแสสังคม มีความแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมาไม่น้อยเพียงใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะสะท้อนให้เห็นความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ว่ากระบวนการยุติธรรมควรไปในทิศทางไหน หรือควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการลงโทษผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน และสภาพทางสังคมอย่างไรต่อไป (กรมราชทัณฑ์, 2543:40)

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งต้องการทราบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต การมีโทษประหารชีวิตช่วยลดปัญหาอาชญากรรมตามทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจว่าควรมีโทษประหารชีวิตหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตการวิจัยด้านประชากร ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาจากประชากรนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สาขาการบริหารงานตำรวจ ซึ่งมีตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เนื่องจากมีจำนวนนักศึกษาที่เพียงพอต่อการรวบรวมข้อมูลในการทำการวิจัย

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ โดยการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโทษประหารชีวิต

ขอบเขตด้านตัวแปรโดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และตัวแปรตาม คือ ทัศนคติต่อโทษประหารชีวิต

ขอบเขตพื้นที่ในการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยสร้างขึ้นเองและปรับปรุงจากแบบสอบถามอื่น ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามความเหมาะสม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำถามรวมทั้งหมด 15 ข้อ และเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

3. วิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการลงพื้นที่ในการเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ โดยทำการสุ่มเลือกจากนักศึกษาในมหาวิทยาลัย สาขาการบริหารงานตำรวจ ให้ครบตามจำนวน 190 ชุดตามที่กำหนด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ทางสถิติด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) จำนวน (Frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ในการนำเสนออธิบายลักษณะของประชากร นอกจากนี้มีการใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจโดยใช้สถิติวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว t-test สำหรับสองกลุ่มและ One Way Anova สำหรับประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างใช้เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ (LSD)

5. ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจที่สุ่มได้ จำนวน 190 คน ประกอบด้วยเพศชาย 70 คน เพศหญิง 120 และระดับอายุ 18-20 ปี จำนวน 100 คน 21-22 ปี 90 คน และประชากรที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 190 คน และระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 20 คน 6,001-10,000 จำนวน 70 คน 10,001-15,000 บาท จำนวน 100 คน ระดับทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.33 โดยพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิตคิดเป็นค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างการลงโทษประหารชีวิตจะช่วยลดงบประมาณของรัฐที่จะนำไปใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.72 รองลงมาสภาพสังคมไทยในปัจจุบันยังจำเป็นต้องมีการใช้โทษประหารชีวิตอยู่ คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 ตามลำดับ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

1. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	กลุ่ม	$\bar{X}$	T/F	Sig	คู่ที่แตกต่าง
เพศ	(1) ชาย (2) หญิง	2.987 2.936	1.442	0.33	(1)>(2)
อายุ	(1) 18-20 ปี (2) 21-22 ปี (3) 23-25 ปี (4) 26-28 ปี (5) 29 ปีขึ้นไป	2.97 2.93	3.70 3.72	.055	
ระดับการศึกษา	(1)ปริญญาตรี (2)ปริญญาโท (3)ปริญญาเอก (4)ไม่ได้รับการศึกษา	2.95	.273	.055	
รายได้	(1)ต่ำกว่า 5,000 (2)5,001-10,000 (3)10,001-15,000 (4)15,001 ขึ้นไป (5)ไม่มีรายได้	3.06 3.20 3.39 - -	62.079	.000	(1)<(3)

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อโทษประหารชีวิตจำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.33 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อโทษประหารชีวิตจำแนกตามอายุ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .055 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ มีทัศนคติที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อโทษประหารชีวิตจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .055 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อโทษประหารชีวิตจำแนกตามรายได้ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ มีทัศนคติที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ที่ระดับ 0.05

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากที่สุด และเป็นผู้ที่มีอายุ 18-20 ปี มากที่สุด เป็นผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ต่อเดือน 10,000 บาทขึ้นไปมากที่สุด และเห็นด้วยกับโทษประหารชีวิตมากที่สุด และค่าเฉลี่ยของคนเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.33

1. ผลการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน ผลวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากที่สุดโดยพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างการลงโทษประหารชีวิตจะช่วยลดงบประมาณของรัฐที่จะนำไปใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดมากที่สุด
2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่า มีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตที่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน พบว่า มีทัศนคติที่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากการเปรียบเทียบทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิต ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตามการที่เพศชายมีความต้องการให้ใช้โทษประหารชีวิตในสัดส่วนใกล้เคียงกับเพศหญิงนั้น ทำให้ทราบว่าเพศหญิงมีความต้องการให้ใช้โทษประหารชีวิตไม่น้อยไปกว่าเพศชาย เหตุผลน่าจะมาจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ จากสถิติการกระทำผิดในกลุ่มคดีเกี่ยวกับเพศ มีผู้ต้องขังเด็ดขาดที่เป็นเพศชาย สํารวจเมื่อ วันที่ 31 เดือนมกราคม พ.ศ. 2563 มีจำนวนถึง 12,762 คน

(กรมราชทัณฑ์ : 2563) อีกทั้งการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน โดยเฉพาะคดีข่มขืนกระทำชำเรา ข่มขืนฆ่า

ดังนั้น การปฏิเสธสมมติฐานผู้วิจัยในข้อนี้ที่ว่า เพศชายต้องการให้ใช้โทษประหารชีวิตมากกว่าเพศหญิงจากการปฏิเสธ สมมติฐานดังกล่าว แสดงว่าตัวแปรระหว่างเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการให้ใช้โทษประหารชีวิตมีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ ไม่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิต

นักศึกษาที่มีช่วงอายุต่างกันมีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย อายุของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อการลงโทษประหารชีวิต ผลการศึกษาตัวแปรด้านอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการลงโทษประหารชีวิตของผู้วิจัย สอดคล้องกับการศึกษาของ สิงห์ ลิ้มพริตน์ (2543:85) ที่พบว่าประชาชนที่มีรับการศึกษาแตกต่างกันมีความเห็นต่อมาตรการลงโทษในการจับปรับผู้ทักขยะในที่สาธารณะที่แตกต่างกัน

ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานผู้วิจัยในข้อนี้ที่ว่า อายุที่แตกต่างกันต้องการให้ใช้โทษประหารชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างอายุมีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตที่แตกต่างกัน

ทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตจำแนกตามช่วงระดับการศึกษา พบว่านักศึกษามีช่วงระดับการศึกษามีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สิงห์ ลิ้มพริตน์ (2543:86) ที่พบว่าประชาชนที่มีรับการศึกษาแตกต่างกันมีความเห็นต่อมาตรการลงโทษในการจับปรับผู้ทิ้งขยะในที่สาธารณะที่ต่างกัน

ดังนั้น การปฏิเสธสมมติฐานผู้วิจัยในข้อนี้ที่ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันต้องการให้ใช้โทษประหารชีวิตที่ต่างกัน ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ความแตกต่างจากระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตที่ต่างกัน

นักศึกษาที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อการลงโทษประหารชีวิต ซึ่งผลการศึกษาตัวแปรด้านรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการลงโทษประหารชีวิตของผู้วิจัยนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ สิงห์ ลิ้มพริตน์ (2543:85)

ดังนั้น การปฏิเสธสมมติฐานผู้วิจัยในข้อนี้ที่ว่า ระดับรายได้ที่แตกต่างกันต้องการให้ใช้โทษประหารชีวิตที่ต่างกัน ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ที่ต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างรายได้มีทัศนคติต่อโทษประหารชีวิตที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการทำวิจัย ตามที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายดังต่อไปนี้ คือ

1. ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต ให้เหตุผลทางด้านสิทธิมนุษยชน
2. เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต โดยให้เหตุผลว่า การกระทำความผิดเป็นความผิดที่ไม่อาจให้อภัยได้ และเป็น การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และความเสียหายต่อสังคมประเทศชาติ ดังนั้น ความสำคัญในการปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งบุคคลที่คิดจะกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันไม่ควรกระทำผิดและหากรรม ในความรู้สึกของญาติของเหยื่ออาชญากรรมแล้ว พฤติการณ์ที่คนร้ายทำกับเหยื่ออาชญากรรมนั้น ถูกผู้กระทำผิดทำทารุณ และไร้มนุษยธรรม คงไม่มีผู้ใดอยากจะประสบกับเหตุการณ์เช่นนั้น ดังนั้นการลงโทษประหารชีวิตก็ควรมีอย่างน้อยที่สุดก็ทำให้เกิดความเป็นธรรมกับความรู้สึกของญาติของเหยื่ออาชญากรรมซึ่งได้รับความเสียหาย ถึงแม้จะไม่ได้ทำให้ชีวิตเหยื่ออาชญากรรมกลับคืนมาก็ตาม

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2564

เอกสารอ้างอิง

กรมราชทัณฑ์. (2543). สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2563 จาก http://www.correct.go.th/copbank/page_5.htm

ชาย เสวิกุล. (2517). *อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์.

ณรงค์ ใจหาญ. (2553). *การจัดแบ่งกลุ่มความรับผิดชอบและโทษทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาของไทย*

(*Classification of Crime*). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานศาลยุติธรรม.

พัฒนพงศ์ สมานเกียรติสกุล. (2554). *การกลั่นกรองคดีก่อนการประทับฟ้อง : ศีษการณคดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์*.

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ.

สุพัตรา สุภาพ. (2540). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ. 42.

อนุสรณ์ แก่งสันเทียะ. (2543). *ทัศนคติของชาวกรุงเทพมหานครต่อการลงโทษประหารชีวิต*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.